

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Ježoviczovou v právní věci žalobkyně **V. P.**, zastoupené obecnou zmocněnkyní Z. P., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 28.7.2011, o invalidní důchod,

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalované ze dne 28.7.2011 číslo X **se** pro vady řízení **zrušuje** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni na nákladech řízení částku 408,- Kč do 30-ti dnů od právní moci rozhodnutí k rukám zástupkyně žalobkyně.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 28.7.2011 číslo X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobkyně a zároveň uvedla, že potvrzuje rozhodnutí ze dne 2.11.2010 (šlo však o zřejmou písařskou chybu, neboť jde o potvrzení rozhodnutí z 11.4.2011). Tímto rozhodnutím ze dne 11.4.2011 žalovaná změnila invalidní důchod žalobkyně tak, že jí náleží od 12.5.2011 invalidní důchod pro invaliditu II. stupně, namísto invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně, neboť dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné (dále jen

OSSZ) ze dne 28.3.2011 z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla žalobkyni její pracovní schopnost pouze o 50%.

Dne 5.12.2011 udělila žalobkyně plnou moc k zastupování v řízení své matce Z. P.

Proti shora uvedenému rozhodnutí ze dne 28.7.2011 podala žalobkyně včasnou žalobu a namítala zejména, že skutkový stav byl neúplně zjištěn, jde u ní o chronické psychické postižení (paranoidní schizofrenii). Není schopna žádného zaměstnání, musí být opakovaně hospitalizována a také ataky nemoci nastávají velmi často. Navrhovala proto zrušení napadeného rozhodnutí.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 28.7.2011 číslo X, jakož i rozhodnutím ze dne 11.4.2011, připojeným posudkovým spisem žalobkyně vedeným u OSSZ v Karviné, posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 16.11.2011, srovnávacím posudkem PK MPSV v Praze 10.5.2012, doplňujícím posudkem PK MPSV v Praze z 30.8.2012 a poté dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Z posudkového spisu vedeného u Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné bylo zjištěno, že žalobkyně při kontrole na OSSZ v Karviné byla posouzena jako invalidní pro invaliditu II. stupně, u níž z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pracovní schopnost pouze o 50 %. Lékař OSSZ v Karviné uzavřel, že žalobkyně není invalidní. Na základě tohoto posouzení pak vydala ČSSZ rozhodnutí dne 11.4.2011, jímž žalobkyni namísto invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně od 12.5.2011 přiznala invaliditu II. stupně ve výši dosud pobíraného invalidního důchodu.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně podala proti tomuto rozhodnutí ze dne 11.4.2011 námitky. Ve věci byla žalobkyně posouzena lékařem ČSSZ, pracoviště pro námitkové řízení v Ostravě dne 15.6.2011 a na základě tohoto posudku vydala žalovaná přezkoumávané rozhodnutí ze dne 28.7.2011, jímž byly námitky žalobkyně zamítnuty a rozhodnutí ČSSZ ze dne 11.4.2011 bylo potvrzeno. U žalobkyně šlo o pokles pracovní schopnosti o 50 % pro zdravotní postižení uvedené v kap. V, pol. 3 písm. d/ přílohy k vyhlášce 359/2009 Sb.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek u PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění. Z posudku této komise ze dne 16.11.2011 krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace žalobkyně, a to zejména z psychiatrických vyšetření

MUDr. P. a psychologických Mgr. M., jakož i ze zpráv praktického lékaře MUDr. M., a dále vycházela z úplné spisové dokumentace OSSZ v Karviné, jakož i ze zpráv z hospitalizací žalobkyně v Havířově a Psychiatrické léčebně Olomouc. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní neschopnosti k datu 28.7.2011 je zdravotní postižení uvedené v kap. V, pol. 3 písm. d/ přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. a míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně stanovila komise na dolní hranici 50 %. Žalobkyně je schopna vykonávat nenáročnou (psychicky i fyzicky) práci bez nutnosti větší osobní zodpovědnosti. Schopnost rekvalifikace je zachována. Její zdravotní stav odpovídá II. stupni invalidity.

K námitkám vzneseným u ústního jednání dne 6.2.2012 byl na žádost soudu vypracován posudek PK MPSV ČR v Praze, a to dne 10.5.2012, z něhož bylo zejména zjištěno, že žalobkyně trpí paranoidní schizofrenií, přičemž tato rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti způsobuje 70 % poklesu pracovního potenciálu dle kap. V, pol. 3 písm. e/ cit. vyhlášky. Funkčně přetrvávala těžká reziduální symptomatika, psychotická symptomatika halucinatorní, farmakorezistentní a byla výrazně narušena schopnost adaptability za jakýchkoliv pracovních ulehčených podmínek. Jen vzhledem k velmi častým a pravidelným kontrolám byla paranoidní schizofrenie udržována v mezích, které umožňovaly život mimo léčebnu, a to za předpokladu péče matky a trvalé, vysoké medikace. K datu přezkoumávaného rozhodnutí šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 70 %. K datu přezkoumávaného rozhodnutí nešlo o schopnost výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. K datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c/ zák.č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. V doplňujícím posudku ze dne 30.8.2012 pak PK MPSV ČR v Praze konstatovala, že invalidita III. stupně u žalobkyně trvala nepřetržitě nadále bez přerušení, a to s ohledem na to, že byl zohledněn celkový průběh onemocnění a akceptován byl názor dlouhodobě ošetřujícího psychiatra, když žalobkyně je postižena velmi těžce floridní psychotickou symptomatikou, jde u ní o poruchy vnímání i myšlení a poruchy emotivity, nesporné postpsychotické změny, snížení intelektové schopnosti a postupující psychopatické osobnosti. Halucinatorní produkce byla chronická, přes masivní a trvalou medikaci, symptomatika se jevila jako farmakorezistentní. Opakovaly se psychotické dekompenzace stavu a snížení intelektové schopnosti až k hranici mentální retardace.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí, tedy k 28.7.2011 byla invalidní v III. stupni dle ust. § 39 odst. 2 písm. c) zák.č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého

zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil 70% z rozmezí 70 – 80 % a tento závěr vyplynul z posudku PK MPSV ČR v Praze, která na rozdíl od posouzení provedeného posudkovou komisí v Ostravě zdůraznila, že celkový průběh onemocnění včetně opakování psychotických častých dekompenzací stavu zařazuje pokles pracovní schopnosti do kap. V, položky 3 písm. e/ cit. vyhlášky a je výrazně narušena schopnost adaptability žalobkyně za jakýchkoliv pracovních ulehčených podmínek. Tato komise jednala za přítomnosti lékaře z oboru psychiatrie, tedy z oboru, do něhož je zařazeno nejzávažnější zdravotní postižení žalobkyně. Zdůvodnila důkladně, proč se ve svých závěrech liší od posouzení předchozích orgánů.

Jelikož u žalobkyně šlo nadále o invaliditu III. stupně bez přerušení, krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 1 s.r.s. napadené rozhodnutí žalované pro vady řízení zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaná v průběhu dalšího řízení vydá nové rozhodnutí a bude respektovat závazný právní názor krajského soudu, a to že žalobkyně byla nadále bez přerušení invalidní ve III. stupni ve smyslu § 39 odst. 2 písm. c) zák.č. 155/95 Sb., ve znění zák.č. 306/2008 Sb., když u žalobkyně pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu představoval 70 %.

Žalobkyně byla ve věci úspěšná, a proto jí byla přiznána náhrada nákladů řízení ve výši 408,- Kč spočívající v cestovním k ústnímu jednání soudu dne 6.2., 27.6.2012 a 15.10.2012, prostředky hromadné dopravy jedna cesta Havířov a zpět 136,- Kč, včetně cestovního pro její zmocněnkyni – matku žalobkyně, kterou je povinna žalovaná zaplatit žalobkyni ve lhůtě do 30-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona ani v případě úspěchu.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnícké vzdělání.

V Ostravě dne 15.10.2012

JUDr. Miroslava Ježoviczová
samosoudkyně